

CIUTADANA DEMPEUS

Maribel Nogué i Felip

... a Reis

Enrere queden ja el tió, el pessebre i les reunions familiars per excel·lència per donar pas a les festes --diem-ne-- més exteriors a la llar. La preparació del cap d'any sempre té aquestes connotacions més artificials o sofisticades, a les compres de darrera hora --bàsicament les joguines i regals de reis-- s'hi sumen les despeses d'àpats més selectes amb vestits no menys sofisticats especials per aquesta nit de cap d'any. Menys mal que la crisi obligarà molta gent a organitzar els sopars de cap d'any a les cases per trobar-se amb les colles de sempre, això sí, cada generació d'amics amb la seva i al seu estil... I menys mal que els reis posen el colofó especial a les festes retornant-les al caliu de la llar en la seva nit més màgica.

Ja fa dies que a Igualada tot volta entorn la que l'any passat va ser reconeguda per la Generalitat de Catalunya com a Festa Popular d'Interès Cultural. Perquè a les cases ja fa dies que es viu el clima que es genera ja a partir de l'arribada de l'emissari reial, el Patge Faruk, aquest personatge que ara tindria 68 anys, el dia 28 de desembre de cada any omplint el recinte de Les Comes de mainada que amb els seus ulls, entre astorats i meravellats, li donen la benvinguda. A partir d'aquest dia tot seran nervis per estar pendants si els avisa per la ràdio de les malifetes que han de corregir o els reconeix el bon minyons i minyones que són a casa i a l'escola. Nervis també mentre fan cua en la llarga espera per portar-li

la carta el dia 1 al matí, acompanyats d'uns pares i unes mares que hauran dormit ben poc, i que ho fan de grat, tot sigui per la il·lusió dels infants.

Però enguany hem tingut una sorpresa a l'avançada. En el concert de Nadal, amb motiu del 20 aniversari de la Jove Orquestra Simfònica de l'Anoia, es va donar a conèixer el que se'n diu un "Lip Dub", és a dir, un enregistrament especial, fet en aquest cas a l'Ateneu Igualadí amb la col·laboració de 14 entitats musicals igualadines, interpretant l'himne del Patge Faruk, aquesta entranyable composició musical de l'any 1953, obra del mestre Joan Just i escrita per Lluís Valls. En aquest enregistrament s'hi pot copsar la immensa popularitat de l'himne, del personatge i de la Festa. Petits i grans cantant amb plenitud de sentiment, il·lusió i alegria no poden descriure-ho millor. Felicitats per la iniciativa. Qui n'ha viscut intensament l'experiència essent un infant vol fer-la viure també als qui esdevenen els infants d'avui. És així com es transmet el millor de les tradicions, des de l'estima i el respecte, amb la plena participació de tothom qui ho viu. Potser aquest Lip Dub ha estat el millor preludi de la gran festa de la il·lusió, més que el domàs que vesteix la façana de l'Ajuntament i que, com a la novetat oficial d'enguany, ha passat més desapercebuda.

Amb tota l'emoció, el dia cinc de gener no podré evitar saber de tantes famílies que no hauran po-

gut veure complerts els somnis dels més menuts perquè la realitat social és la que és. Ni és bo per als infants envair-los de regals per totes bandes, tantes com branques de família i de coneguts tenen, ni que no puguem arribar-hi amb missatges més intangibles. La festa de la il·lusió no es pot limitar a allò material de poder-ho tenir tot perquè els Reis són màgics, sinó a saber acceptar que ens cal el necessari per viure i que no ens podem permetre viure per damunt de les pròpies possibilitats. Se'ls ha d'acabar el negoci als bancs per les targetes de crèdit que treuen fum pel gener i febrer, a viure amb dificultats el dia a dia per les imposicions de la societat de consum, per màgiques que siguin.

De ben segur que la màgia dels savis Melcior, Gaspar i Baltasar va per uns camins ben diferents de la disbauxa i l'excés, que valoren molt més el somriure feliç dels senzills que tenen poc i que no entenen el qui es queixa perquè no li han portat allò altre que també volien perquè ho té aquell altre nen o nena...

Són reflexions molt gastades, ja ho sé, el tipus de joguina, els valors del tenir o compartir... però què voleu que us digui, mentre calgui repetir-ho em veig obligada a fer-ho. Em dec a la fidelitat dels molts lectors i lectores que així ho esperen.

Que siguem capaços d'anar adaptant-nos als nous temps aquest any vinent i els que seguiran per tal de ser feliços. Amb els millors desitjos.

maribelanoia@gmail.com